

Πλὴν τῆς γεωργικῆς παιδεύσεως, καὶ ἄλλαν ἢ κυβέρνησις μεγίστην ἐπεδείχθητο πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἐν τῷ λόγιον *Σχολείον καὶ Νὰς* ἀποτελεῖ βάσιν πρὸς τὴν πρόδον λαοῦ τινος, τὸ λόγιον τοῦτο ἐβέντο ἐνταῦθα εἰς πληρεστάτην ἐνέργειαν. Ὡς διαβαίνων τις τὰ μεθόρια Ἀδριανουπόλεως καὶ Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, τὸ πρῶτον ὑποπιπτον εἰς τὰς αἰσθήσεις του εἶνε τὸ ἐξῆς: Ἐν παντὶ χωρίῳ, ἀναμέσον τῶν ὀλίγων πλινθοκτιστῶν οἰκιῶν καὶ τῶν πολλῶν ἀχυροσκεπῶν καλυβῶν, θὰ διακρίνῃ δύο κομψὰ οἰκοδόμηματα, Σχολεῖον καὶ Νὰν. Τοῦτο παρετήρησα ἀπὸ Χαρμανλῆ μέχρι Φιλιππουπόλεως, τοῦτο εἶδον ἀπὸ Φιλίππουπόλεως μέχρι χωρίου τινος ἐπὶ τοῦ Αἴμου, ὅπου μετέβην ἐσχάτως πρὸς ἀγορὰν ριδελαίου. Πλὴν τῶν λοιπῶν φόρων, ἐπεβλήθη καὶ ἄλλος τοῖς χωρικοῖς πρὸς οἰκοδομὴν σχολείων καὶ νῶν, ὅπου τοιοῦτοι δὲν ὑπῆρχον τὸ πρὶν. Ἡ δημοτικὴ παιδείσις κατέστη ὑποχρεωτικὴ, ρητῶς δὲ ὁ *Ὁργανικὸς Νόμος* ἐν τῷ 75ῳ ἄρθρῳ αὐτοῦ ὀρίζει ἵνα, δέκα πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ, πᾶς ὅστις, γεννηθεὶς ἐν τῇ ἐξάσκειν τῶν πολιτικῶν αἰτιῶν τοῦ δικαιοματίου, νὰ γινώσκῃ ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν ἐν τινι τῶν τριῶν γλωσσῶν, τῇ Τουρκικῇ καὶ Βουλγαρικῇ ἢ τῇ Ἑλληνικῇ. Μετὰ λύπης ὅμως παρετήρησα ὅτι δὲν ἐπεδιώχθη μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιμελείας καὶ ἡ καλλιέργεια τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς χωρίοις. Παραστάς πρό τινων ἡμερῶν εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ Σχολείου Κουκλαίνης, εἶδον οἰκοδόμημα ἐτοιμόρροπον, μίαν μόνον ἔχον αἰθούσαν παραδόσεως καὶ αὐτὴν μικροτάτην, καίπερ περιλαμβάνουσαν τέσσαρας τάξεις καὶ τμήμα νηπιαγωγικόν. Τὸ σχολεῖον πιέζεται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Τούρκων, διατηρεῖται δὲ δαπάνῃ τῶν χωρικῶν. Παρθεναγωγεῖον δὲν ὑπάρχει, διότι εἶνε ἀδύνατος ἡ συντήρησις αὐτοῦ ὑπὸ μόνων τῶν κατοίκων. Μέχρι τοῦδε ὁ Ἑλλὴν ἐθαυμάζετο διὰ τὴν πρὸς τὴν μάθησιν καὶ τὰ γράμματα ροπὴν, ἀληθῶς δὲ ἡ-

μεῖς ἐκρατοῦμεν τὸ σκῆπτρον τῶν γραμμάτων ἐν Ἀνατολῇ. Ἄς ἴδωμεν πρὸς Θεοῦ! μὴ καὶ κατὰ τοῦτο ὑπολειφθώμεν. Δὲν τολμῶ νὰ συμβουλευσω τί τὸ δέον γενέσθαι, ἀπλῶς ἐκονίζω τὴν κατάστασιν, ἀφίνων ἄλλοις τὴν φροντίδα τῆς βελτιώσεως αὐτῇ. Εἶμαι ἐκ τῶν αἰσιοδόξων καὶ ἐκ τῶν μετ' ἐλπίδος ἀντιζώντων πρὸς τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, οὐδὲ θεωρῶ ἀπολυτοῦ δι' ἡμᾶς τὴν ὥραϊαν Τρίλοφον τοῦ Φιλίππου, ἐνθα ἀνὰ πᾶν βῆμα ἀπαντᾷ τις καὶ μίαν ἑλληνικὴν ἀνάμνησιν, τὸν χαριέντα Ἐβρόν παρ' οὗ τὰς ὀχθὰς διεδραματίσθησαν μυθολογικαὶ σκηναὶ ἐκ τῶν ποιητικωτάτων τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιοσύνης. Ὁ Ἑλλήνισμός ἀνεδείχθη πιεζόμενος, καὶ ἐνταῦθα πλέον ἢ πιέζεται. Ἐνὸς μόνου ἐστὶ χρεῖα. Νὰ μὴ διαχύσωμεν ἐν τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ τὸν ἀπελπισμὸν καὶ τὴν ἀπογορευτικὴν νὰ μὴ καταλίπωμεν αὐτὸν φρονούντα ὅτι ἀφέθη μόνος καὶ εἰς τὰς ἰδίαις αὐτοῦ δυνάμεις. Μικρὰ ἐνθάρρυνσις, ἐλαχίστη ἐνδειξις ὅτι ὑπάρχει που γωνία γῆς, ἐνθα περὶ αὐτοῦ σκέπτονται, θ' ἀναπτέρωσῃ τὰς ἐλπίδας αὐτοῦ, θὰ τὸν ἐκπλήσῃ θάρρος καὶ ἐνθουσιασμοῦ πρὸς ἐξακολούθησιν τοῦ καλοῦ ἀγώνος. Εἰς τὸν λύχνον τῆς φιλοπατρίας αὐτοῦ ἂς ἐγγύνωμεν, ἂν οὐχὶ ἄφθονον, ἀλλ' ὀλίγον ἔλαιον, ὅσον ἀρκεῖ πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ.

Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς παρελθούσης ἐξδομάδος ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις τῶν ἐνταῦθα σχολείων καὶ τῶν τριῶν ἐθνικοτήτων. Αἱ τῶν Ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτηρίων ἤρξαντο ἐκ τῶν τοῦ Παρθεναγωγείου τὴν προπαραλθούσαν Κυριακὴν, ἐξακολούθησάν τε καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας. Τὴν παρελθούσαν δὲ Κυριακὴν αἱ τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου. Χαίρω δυνάμενος νὰ βεβαιώσω ὅτι αἱ πρόοδοι τῶν μαθητῶν ὑπῆρξαν καταφανέσταται καὶ ἡ διδασκαλία λίαν καρποφόρος. Ἐν ταῖς ἐξετάσεσιν παρῆσαν μετὰ πολλοῦ ενδιαφέροντος παρακολουθήσαντες αὐτὰς ὁ Ἑλλὴν Ματropolis, ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Α. Δρακόπονλος μετὰ τοῦ Ὑποπροξένου κ. Μ. Νικολάου καὶ τοῦ διερμηνέως κ. Α. Ἐ-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἱδ. ἀριθ. 545)

Γ.

ΕΙΚΟΣΙΝ ΕΚΑΤΟΜΜΝΙΑ!!!

Ἀνὴρ τεσσαράκοντα καὶ πέντε ἐτῶν, διακεκριμένος, καλοενδεδυμένος, μετὰ φυσιογνωμίας εἰλικρινούς, μετὰ βλέμματος διαφανοῦς καὶ ἡδέους, διήλθε τὴν θύραν τοῦ δωματίου καὶ ὑπεκλίνατο πρὸ τοῦ βαρόνου, ὅστις ἀνταπέδωκε τὸν χαιρετισμὸν ἀβριφρόνως.

— Ἐκ τοῦ ἐπισκεπτηρίου μου, κύριε βαρόνε, εἶπεν ὁ ξένος, ἐπληροφόρηθητε τὸ ὄνομά μου, ἀλλὰ δὲν με ἀναγνωρίζετε πιθανῶς.

— Τωρὺντι, κύριε, μάλιστα ζητῶ ν' ἀναμνησθῶ τὰ χαρακτηριστικὰ σας.

— Ἐν τούτοις ἀπαξ μόνον, εἶναι ἀληθές, συννητήθημεν εἰς Ἀμστελδάμ, ἐν καλῶς ἐνθυμούμαι, τῷ 1848. Ἄ! ἂν καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἐτῶν μεταβάλλεται τις, μολαταῦτα, κ. βαρόνε, σὰς ἀναγνωρίζω κάλλιστα. Τοῦτο εἶνε εὐνόητον! ἐμείνατε νέος, ἐνῶ ἐγὼ ἐγήρασα. Αἱ φροντίδες, αἱ εὐθύναι... Ἄλλως, κ. βαρόνε, δὲν εἶνε παράδοξον ἂν δὲν με ἀναγνωρίζετε, διότι, ὅτε κύττιχσα νὰ σὰς ἴδω, ἤμην ἀπλοῦς γραμματεὺς τοῦ οἴκου Βάν Ὁσσεν καὶ υἱός. Ὁ πατήρ μου ἦτο ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ πατρός του, πάππου μου, ἀνδρὸς σεβαστοῦ, τὸν ἐποίησαν ἐγνωρίσατε.

Ὁ γηραιὸς Βάν Ὁσσεν ἀπέθανε πρὸ δέκα πέντε ἐτῶν, ὁ ἐντιμὸς πατήρ μου ἀνηρπάγη ἀπὸ τῆς οἰκογενείας του μετὰ τρία ἔτη. Τοιοῦτοτρόπως δὲ κατέστην ὁ ἀρχηγὸς σπουδαίου τραπεζιτικοῦ οἴκου, φορτίον δυσδίαστον, κ. βαρόνε, ἀγών ἐπίπνοος καὶ πολλάκις δύσκολος. Ἀλλ' ὁμιλῶ περὶ πραγμάτων, τὰ ὅποια δὲν σὰς ἐνδιαφέρουσι σχεδόν.

— Ἄ! ὅχι, εὐχαριστοῦμαι πολὺ ἀπ' ἐναντίας.

— Ἀλλως, κ. βαρόνε, ποῖν σὰς γνωστοποιήσω τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς μου, ἐνόμισα ὅτι ὤφειλον νὰ σὰς διαφωτίσω περὶ τῆς παρουσίας θέσεώς μου.

Ὁ βαρόνος ὑπεκλίνατο.

— Μὴ μένετε ὀρθιοι, σὰς παρακαλῶ, κ. Βάν Ὁσσεν, εἵπεν ἰδοὺ μία ἔδρα, εὐρεστήθητε νὰ καθίσσητε.

— Εὐχαριστῶ. Ἰδοὺ τὸ αἶτιον τῆς ἀφίξεώς μου, κ. βαρόνε! ἔχομεν ἐν τῇ Τραπεζῇ μας παλαιὸν λογαριασμόν, τὸν

νοῦν καὶ πλείστοι τῶν κατοίκων τῆς πόλεως. Αἱ ἐξετάσεις ἐξακολουθοῦσι μετὰ τῆς αὐτῆς πάντοτε ἐπιτυχίας. Λεπτομέρειά τις ἀτήμαντος αὐτῇ καθ' ἑαυτήν, ἀλλ' ἐνδεικνύουσα τὰ αἰσθήματα, ὧν ἐμφοροῦνται οἱ σύνοικοι ἡμῶν Βούλγαροι, δὲν διεξέφυγε τὴν προσοχὴν μου. Αἱ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐκδιδόμεναι βουλγαρικαὶ ἐφημερίδες, γράφουσιν ἐν ἐκτάσει περὶ τῶν ἐξετάσεων τῶν βουλγαρικῶν σχολείων, ἀναφέρονται τὰς γενομένας ἐν τῷ τουρκικῷ Ρουσιῇ, οὐδὲ μνείας ἤξιώσαν τὰς τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων!

ΕΚΘΕΣΙΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Βουνηδὸν βλέπουν τὸ ὡς ἐν Βερολίῳ δημοσιεύματα τῆς **Ἐκθέσεως τῆς Ὑγιεινῆς**, εἰς ἣν οὔτε ὁ δῆμος, οὔτε ἡ κυβέρνησις, ἀλλ' οὔτε δυστυχῶς ἡ ἀρτισύστατος Ἐταιρία τῆς Ὑγιεινῆς ἐφρόντισαν νὰ στείλουν ἀντιπρόσωπον, ὅπως μελετήσῃ τόσα ζητήματα, ἰδίως ἀφορῶντα τὴν Δημοσίαν Ὑγιεινὴν. Αὐτὰ τὰ πράγματα ἀκόμη μᾶς φαίνονται πολυτέλειαι. Ἡ μᾶλλον καὶ χειρότερον, καθαυτὴ τρέλλαι, εἰς ἃς συνήθως δὲν ὑποκύπτουσι οἱ φρονιμώτατοι Ρωμιοί. Πλούσια κυρίως ὑπῆρξαν τὰ ἐκθέματα περὶ τῆς διοχετεύσεως τῶν ὑδάτων καὶ τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῶν. Ὅλοι σχεδὸν αἱ μεγάλαι γερμανικαὶ πόλεις ἐξέθεσαν ἐν σχεδιαγράμμασι τὰ διάφορα συστήματα τῆς διοχετεύσεως τῶν ὑδάτων, συγχρόνως προπλάσματα δεικνύοντα τὰ διάφορα εἶδη σωλήνων ὑδραγωγείων, ἀκόμη καὶ στατιστικούς πίνακας ἐμφαίνοντας κατὰ πόσον ἡλιττώθη ἡ θνησιμότης τῶν κατοίκων ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ διοχετευτικοῦ συστήματος. Καταπληκτικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἐλάττωσις τῆς θνησιμότητος ἐν τῇ γερμανικῇ πόλει Δάντσιχ ἂφ' ἧς ἐφηρμόσθη ἐν τοιοῦτο σύστημα.

Ἐν τῇ αὐτῇ Ἐκθέσει σπουδαῖον κατέλαβον χώρον τὰ ἐκ-

θέματα Ἐργοστασίων Δαμαλίτιδος. Εὐτυχῶς ἐκ τινος περὶ αὐτῶν δημοσιεύματος εἶδομεν ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας τῆς Ὑγιεινῆς καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κυρίων Μακκᾶ, Λούη καὶ Πιλαβίου συστηθὲν Κρτάστημα ζωϊκῆς δαμαλίδος δὲν ἀπείχε πολὺ τῆς γερμανικῆς μεθόδου.

Κρίμα μόνον ὅτι δὲν ἐγένετο σταθερὸν κατὰστημα ὅπως ἀπαξ διὰ παντός ἀπαλλαγόμεν τοῦ φόβου τῶν ἐπισκέψεων τῆς εὐλογίας. Ἡ ζωϊκὴ δαμαλὶς ἀπεδείχθη πλέον ἢ καλλιτέρα δαμαλὶς. Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐκ τῶν στατιστικῶν πινάκων καταδεικνύεται ὑπερθεβαίοντα 95 τοῖς 0.0. Ἐπενόηθησαν δὲ καὶ πλείστοι μέθοδοι διατηρήσεως, ἰδίως ἡ τῆς ξηρᾶς δαμαλίδος, καὶ τὰς μεθόδους αὐτάς ἡδύνατο νὰ τὰς μελετήσῃ ἡ Ἐταιρία τῆς Ὑγιεινῆς, ἡ δὲ κυβέρνησις νὰ παράσχῃ αὐτῇ ὅλα τὰ μέσα ὅπως ἰδρῶση σταθερὸν κατὰστημα ζωϊκῆς δαμαλίδος. Ὁ δῆμος ἂφ' ἐτέρου ὤφειλε ν' ἀποστείλῃ ἀντιπρόσωπόν του τῇ Ἐταιρίᾳ αὐτῇ νὰ μελετήσῃ εἰδικῶς τὸ τοῦ καθαρισμοῦ τῶν ὑδάτων διὰ μηχανικῶν καὶ χημικῶν μέσων, νὰ ἐκθέσῃ δὲ συγχρόνως τὸ παρ' ἡμῶν σύστημα τῆς διοχετεύσεως, ὡς καὶ τὸ τοῦ διύλιστηρίου, δι' ὃ ἴσως καὶ θὰ ἐπηρείτο. Τὰ ἀπολυμαντικὰ ἐπίσης μέσα κατέλαβον πολὺν χρόνον ἐν τῇ Ἐκθέσει καὶ τούτων κυρίως ἔχει προσωρινῶς ἀνάγκην ὁ δῆμός μας, ἕως ὅτου συμπληρωθῇ τὸ σύστημα τῶν ὀχετῶν καὶ παύσῃ οὕσα ἡ πρωτεύουσα μας ὑπόγειος ἢ καὶ ἐπίγειος κοπρῶν. Ἀκόμη δὲ εἶνε καιρὸς πρὸς ἀποστολὴν ἀντιπροσώπου σπουδαίου, τοιοῦτος δὲ θὰ ἦτο ὁ κ. Βάφας, ἐπὶ τοῦτο δὲ προκαλοῦμεν τὴν προσοχὴν τοῦ τε κ. ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ κ. δημάρχου.

ΦΟΝΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Καρπενήσιον, 1 Ἰουλίου.

Ἐνῷ ἐπανερχόμεν χθὲς εἰς Καρπενήσιον, ἔμαθα καθ' ἑδὼν

ὅποιον ἐπιθυμῶ νὰ κανονίσω· πρόκειται περὶ ποσοῦ καταθέμεντος εἰς τὸ ἡμέτερον ταμεῖον πρὸ ἐτῶν καὶ τὸ ὅποιον κατέστη σημαντικὸν διὰ τῆς ἐπισωρεύσεως τῶν κερδῶν εἰς τὸ κεφάλαιον κατ' ἑτος μετὰ τὸν ἰσολογισμόν τῶν λογαριασμῶν τῆς χρήσεως.

— Ἀ! εἶπεν ὁ βαρόνος ἀνοίγων τοὺς ὀφθαλμούς.

— Δὲν πρόκειται περὶ ἑκατοστῶν χιλιάδων φράγκων, ἀλλὰ περὶ ἑκατομμυρίων.

Ὁ βαρόνος ὑπέστη ἐκπληξίν καὶ δὲν ἠδυνήθη ν' ἀναπνεύσῃ.

— Ἐν τῷ οἴκῳ ἡμῶν συνειθίζεται ἐξακολουθεῖν ὁ τραπεζίτης, νὰ διαχειρίζομεθα ἑκατοστίας· δέκα, δέκα πέντε ἢ τριάντα ἑκατομμύρια περιπλέον, δὲν εἶνε πολὺ ὀχληρὸν ἐν τούτοις, κ. βαρόνε, ὁ περὶ οὗ πρόκειται λογαριασμός καὶ ὅστις πάντοτε ἐπαυξάνει δὲν δύναται νὰ διακωλυθῇ ἐντὸς τῶν βιβλίων.

— Καὶ διὰ τοῦτο, κ. Βὰν Ὅσσην, εἶπεν ὁ βαρόνος διὰ συγκεκινημένην φωνῆς, ἔχετε ἀνάγκην ἐμοῦ.

— Βεβαίως, κ. βαρόνε.

Αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ βαρὸνου διεστάλθησαν.

— Θεέ μου, εἶπε νωχελῶς ὁ τραπεζίτης, πιθανῶς νὰ καταβάλω εἰς χεῖράς σας τὸ ποσόν.

Τὴν φορὰν ταύτην ὁ Δεσμοζῆς ἐπαθε ζάλην.

— Ἐσκόπευα ἐξακολουθεῖν ὁ κ. Βὰν Ὅσσην νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ ἔλθετε εἰς Ἀμστελδοζμον, διὰ νὰ συνομι-

λήσωμεν καὶ συνεννοηθῶμεν περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, πολὺ σπουδαίας, ὡς βλέπετε· ἀλλ' ἐσκέφθην ὅτι ἦτο καταλληλότερον νὰ ἔλθω ἐγὼ αὐτὸς πρὸς συνάντησίν σας.

— Πῶς, κύριε, ἐκάματο ἐπίτηδες τὸ ταξίδιον τοῦτο;

— Ὅχι ἀκριβῶς· καὶ ἄλλαι ὑποθέσεις μὲ ἐκάλουν εἰς Παρισίους.

— Ὅθ' ἐδεχόμεν μετὰ σπουδῆς τὴν πρόσκλησίν σας.

— Δὲν ἀμφιβάλλω, κ. βαρόνε.

— Τέλος, κ. Βὰν Ὅσσην, ἡ ποσότης τῶν...

— Πολλῶν ἑκατομμυρίων;

— Πόθεν προέρχεται;

— Ἐκ Βαταύτας.

Ὁ βαρόνος ἀνετινάχθη ἀπὸ τῆς ἔδρας του.

— Τὰ ἑκατομμύρια ταῦτα, κ. βαρόνε, ἀποτελοῦσι μέρος τῆς κληρονομίας τοῦ μακαρίτου Σμαρὰνδ, ἀδελφοῦ σας.

— Ἀληθῶς, κύριε!

— Γνωρίζω ὅτι δὲν ἤξεύρετε μερικὰ πράγματα· μέλλω νὰ σᾶς πληροφορήσω. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Φιλίππου Δεβιλλιέρ, τοῦ ὁποῦ, διὰ νὰ εἶπω ἐν παρόδῳ, ὁ ἀδελφός σας ἦτο ὁ μόνος κληρονόμος, ἐγένετο ἀπογραφῇ, ἧς ἕνεκα αἱ ἐμπορικαὶ καταγραφαὶ καὶ πάντες οἱ λογαριασμοὶ ἐκαθαρίσθησαν. Οἱ ἐταῖροι τοῦ οἴκου ὤφειλον εἰς τὸν ἀδελφόν σας ποσὸν ἀνώτερον τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων. Τρία ἑκατομμύρια ὅταν σηκώσητε αἰφνιδίως ἀπὸ ἑνα ἐμπορικὸν οἶκον μπό-

τὴν ἀπαισίαν εἶδον, ἢν θὰ σὰς ἐκόμισεν ὁ τηλεγράφος, τοῦ συγγεροῦ ἐγκλημάτος τοῦ φόνου τοῦ Δημάρχου Κτημενίου Ν. Γαλλῆ. Ὁ Γαλλῆς ἦν φίλος τοῦ κ. Βουλπιώτου καὶ ὑποψήφιος τῆς συμπολιτεύσεως. Ἀλλ' ἀνέκαθεν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Εὐρυτανίας ἡ ἐκλογικὴ πάλη ὑπῆρξεν εὐγενεστάτη, εἰρηνικὴ, ἀληθὲς πανήγυρις. Ἰδίᾳ δὲ ὁ φονευθεὶς ἐπιστήμων ἱατρός, εὐγενὴς τοὺς τρόπους, συμπαθητικώτατος τὴν μορφήν καὶ νεώτατος τὴν ἡλικίαν, ἡγαπάτο παρ' ὅλων. Ἔχω ἀδιάσειστον πεποίθησιν, ὅτι τὸ μυστὸν ἐγκλημα εἶναι ἀσχετον ὅλως πρὸς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα καὶ ὅτι ἐπράχθη ὑπὸ κακούργου, κύριος οἶδε διὰ ποίους λόγους ἀτομικούς. Οἱ ἐν Κτημενίοις εἰδικῶς παλαίνοντες, πρὸς τὸν Βουλπιώτην καὶ τὸν Γαλλῆν εἶναι ὁ κ. Ζῶτος ὡς βουλευτὴς καὶ ὁ κ. Χριστοδουλιᾶς ὡς ὑποψήφιος Δημάρχος. Τὸν πρῶτον γινώσκετε. Νέος εὐπαίδευτος καὶ υἱὸς οἰκογενείας ἐκ τῶν πρωτίστων, οὔτε νὰ διανοηθῇ κἀν τοιοῦτον φρικῶδες ἐγκλημα ἦν δυνατόν· ὁ δὲ Χριστοδουλιᾶς εἶναι εἰς τῶν ἐντιμοτάτων καὶ ἐναρετωτάτων κατοίκων τῆς ἐπαρχίας. Ἐπρεπε νὰ ἦναι τις ὅχι μόνον μοχθηρότατος, ἀλλὰ καὶ βλακωδέστατος, ἵνα διανοηθῇ πολιτικῶς τοιοῦτον ἐγκλημα τὴν παραμονὴν τῆς ἐκλογῆς, διότι ὅπως δῆποτε καὶ ἐάν διεπράττετο, εἰς τὴν πολιτικὴν θὰ ἀπεδίδετο ὡς ἐκ τοῦ χρόνου τῆς τελέσεως αὐτοῦ· καὶ τοῦτο βεβαίως θὰ ἐσχέφθη ὁ ἐλεεινὸς κακούργος, ὅστις τὸ διέπραξεν, ἐλπίζων νὰ παρεκτρέψῃ τὴν προσοχὴν τῆς δικαιοσύνης. Εὐθὺς ὡς ἤλθον ἐδῶ, εἶδον τὸν Ἐπαρχον ἵνα μάθω τὰς λεπτομερείας. Ἰδοὺ τί μέχρι τοῦδε γινώσκει ἡ ἀρχή. «Ὁ δολοφονηθεὶς δήμαρχος εὐρίσκετο τὴν 29 Ἰουνίου ἐν Κλειτσῷ χωρίῳ τοῦ Δήμου Κτημενίων, ἀπέχοντι τῆς πρωτευούσης τοῦ Δήμου Φουρνᾶς μίαν ὥραν· ἦτο μετὰ διαφόρων φίλων του ἐν τινι τῶν συνήθων μαγαζιῶν τοῦ χωρίου. Περί ὥραν 8 καὶ ἡμίσειαν μετέβαινον ἐκεῖθεν μετὰ τῶν φίλων του εἰς τὴν οἰκίαν, ἐν ᾗ κατέλυσε. Ἐνθ' ὅτε ἡ συνοδεία ἔκκαμπε γωνίαν οἰκίας τινος, ἐνθα ἐπεκράτει βαθύτερον σκότος, ἄγνωστος

κακούργος, κεκρυμμένος ἐκεῖ, ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ δυστυχοῦς Δημάρχου, ὃν ἔρριψεν ἄπνον χαμαὶ διατρυπηθέντα τὸ στῆθος κατὰ τὸν χώρον τῆς καρδίας ὑπὸ πλείστων μικρῶν σφαιρῶν. Ὁ πυροβολήσας ἐγένετο ἄφαντος.»

Εἶναι ἀδύνατον νὰ φαντασθῇς ὁποῖαν θλιβεράν ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν εἰς ἅπασαν τὴν ἐπαρχίαν ἡ ἀπαισία αὕτη εἰδήσις. Φρίττομεν διὰ τὸ ἐγκλημα, θλιβόμεθα ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ ἀνδρὸς χρηστοῦ καὶ προσφιλοῦς καὶ ἐπαναστατεῖ ἡ ψυχὴ μας κατὰ τῆς μορφῆς, ἥτις, ἔστω καὶ προσωρινή, θὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸν τόπον μας. Ἐλπίζω, ὅτι ἡ δικαιοσύνη ταχέως θὰ ἀνακαλύψῃ τὸν αὐτουργὸν τοῦ ἀνοσίτου ἐγκλήματος. Τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα πάντες, ἀνεξαίρετως τῶν πολιτικῶν διχωνιῶν, διότι πρὸ παντὸς ἐπιθυμοῦμεν ἡ μὲν ἰδιαιτέρα πατρίς μας νὰ ἔχῃ ἀκηλίδωτον καὶ ὑπερήφανον τὸ μέτωπον, ἡμεῖς δὲ ν' ἀγωνιζώμεθα ἀγνὸν καὶ ὄντως φιλοπάτριδα ἀγῶνα.

Καμπασι.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΨΕΥΔΟΥΓΜΝΑΣΙΟΝ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Θεσσαλονίκη, 29 Ἰουνίου.

Μετὰ τὰς ἐξετάσεις τῶν ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς πόλεως μας ἦλθε καὶ ἡ σειρά τῆς ἐνταῦθα πρὸ διετίας ἰδρυμένης βουλγαρικῆς Σχολῆς, τῆς αὐτοκαλουμένης Γυμνάσιον. Αἱ ἐξετάσεις αὐτῆς ἐτελείσθησαν ἐπὶ τὸ πομπωδέστερον, προσκλητήρια καὶ προγράμματα ἐπὶ στυλίου χάρτου διενεμήθησαν πρὸς τοὺς ἀνωτέρους διοικητικούς ὑπαλλήλους, τοὺς Προξένους καὶ τινὰς ἐκ τῶν προκρίτων ἐξ ὧν τινες παρευρέθησαν, καὶ τὸ κατὰστημα τῆς Σχολῆς ἐστολίσθη πανηγυρικῶς. Ἐν τῇ τελετῇ τῆς διανομῆς τῶν ἐνδεικτικῶν ἐπεδόθησαν ταῦτα τοῖς μαθηταῖς τῆς Σχολῆς ταύτης ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ τοῦ Βιλαετίου Θεσσαλονίκης Γκαλήπ πασσᾶ, ὅστις οὐδεμίαν φαίνεται ποιῶν διάκρισιν

ρεῖ νὰ φέρουν στενοχωρίαν ἐπιβλαβὴ καὶ νὰ παρεμποδίσουν πολλὰς ἐπιχειρήσεις.

Ἀναμφιβόλως οἱ ἑταῖροι θὰ ἠδύναντο νὰ προμηθευθῶσι εὐκόλως τὴν ποσότητα ταύτην, ἀλλὰ ἐπροτίμησαν νὰ ζητήσουν προθεσμίαν, διὰ νὰ πληρώσωσι τὸν κληρονόμον τοῦ Δεβιλλιέρ, εἰς τὸ ὅποιον συνήντησεν ὁ ἀδελφός σας. Τέσσαρα ἔτη συνεφωνήθησαν. Φυσικῶς τὸ κεφάλαιον, μένον ὑπὸ τὴν διάθεσιν τῶν ἑταίρων, ἔμελλε ν' ἀποφέρῃ κέρδη. Ὁ κύριος μαρκήσιος ἔποεπε νὰ ἔχῃ ἀντιπρόσωπον ἐν Βαταύξ καὶ ὡς τοιοῦτον ἐξέλεξεν ὑπάλληλον τοῦ οἴκου Φιλίππου Δεβιλλιέρ εἰς τὸν ὅποιον εἶχεν ἐμπιστοσύνην, καὶ ὅστις ὠνομάζετο Κάρολος Σεδρύ. Μετὰ τέσσαρα ἔτη, ὁ ἐντολοδόχος ἔλαβε τὰ ὀφειλόμενα εἰς τὸν ἀδελφόν σας ποσὰ ἢ μάλλον εἰς τοὺς κληρονόμους του, ἐπεὶ δὲ δυστυχῶς ὁ κύριος μαρκήσιος δὲν ἔζη πλέον, καὶ κατέθεσε ταῦτα εἰς τὴν ἐν Βαταύξ Τράπεζάν σας.

Τὶ ἀπέγεινεν ἔκτοτε ὁ ἐντολοδόχος τοῦ ἀδελφοῦ σας; Ἀγνοῶ. Ἐλάβον πληροφορίας περὶ τούτου χωρὶς νὰ δυνήθω νὰ μάθω τι. Βεβαίως ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀπέθανεν ἀπὸ πολιοῦ, ἴσως ἀπωλέσθη ἐν θαλάσσῃ, ὅπως καὶ ὁ κύριος μαρκήσιος Σαμαράνδ.

Τέλος, κύριε βαρόνε, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὄρων, καθ' οὓς ἡ παρακαταθήκη τοῦ ποσοῦ ἐν Βαταύξ ἐγένετο, παρεδόχθημεν ἀπὸ τοῦ 1853 ἵνα τὸ κατατεθειμένον κεφάλαιον μετέχῃ ὅλων τῶν οἰκονομολογικῶν ἡμῶν ἐπιχειρήσεων.

Ὁ κύριος Δεσιμαίζ ἦτο τεταραγμένος, ὡς νὰ εἶχεν ὑδράργυρον εἰς τὰς φλέβας του.

— Καὶ ποῖος εἶναι σήμερον, κ. Βάν Ὅσσην, ἠρώτησεν μετ' ἀπορίας, ὁ ἀριθμὸς τοῦ κεφαλαίου;

— Εἴκοσιν ἑκατομμύρια! κ. βαρόνε.

— Εἴκοσιν ἑκατομμύρια! ἐπεφώνησεν ὁ Δεσιμαίζ ἀλλάσων χρώματα, παραζαλισμένος, ὡς νὰ τοῦ κατέφερον κτύπημα κατὰ τῆς κεφαλῆς του.

— Σὰς βεβαίω, κύριε βαρόνε, ὅτι οὐδόλως ἐπιθυμῶ νὰ αὐξήσω ἀκόμη τὸν ἀξιοσέβαστον τοῦτον ἀριθμὸν τῶν ἑκατομμυρίων, καὶ διὰ τοῦτο προθυμοῦμαι νὰ ἐξοφλήσω τὸν λογαριασμὸν τοῦ μαρκησίου Σαμαράνδ.

— Καταλαμβάνω κ. Βάν Ὅσσην· ἀλλὰ τοῦτο θὰ σὰς ἦνε εὐκολον;

— Τὸ ἐλπίζω!

— Ὁ μαρκήσιος Σαμαράνδ, γνωρίζετε τοῦτο βεβαίως, ἓνα μόνον εἶχεν ἀδελφόν, ἐμένα.

— Τοῦτο εἶνε ἀληθές.

— Εἴμαι λοιπὸν ὁ μόνος κληρονόμος του.

Ὁ τραπεζίτης ἀπεκρίθη διὰ κινήσεως τῆς κεφαλῆς:

— Εἴκοσιν ἑκατομμύρια, εἴκοσιν ἑκατομμύρια! ἐπανάλαβεν ὁ Δεσιμαίζ ἐκμανής· μοὶ ἀνῆκουν κ. Βάν Ὅσσην, μοὶ ἀνῆκουν!

— Τὸ πιστεύω, κύριε βαρόνε.

— Ἀ! κ. Βάν Ὅσσην, κ. Βάν Ὅσσην! ἀνέκραξεν ὁ βα-

μεταξύ Βουλγάρων και Ἑλλήνων, θεωρῶν τὰς δύο ἀντιπάλους ἐθνότητας ἐπίσης ἀξίας τῶν φροντίδων καὶ περιποιήσεων αὐτοῦ.

Περὶ τῶν ἐξετάσεων τοῦ πανσλαβικοῦ τούτου καθιδρύματος τοῦ φέροντος τὸν ἐξῆς τίτλον βουλγαριστὶ «Βουλγάρσκατα Γυμνάσιον Σφ. Κύριλο-Μετόδια νῆα Σόλου» ἤτοι Βουλγαρικὸν Γυμνάσιον τῶν Ἀγ. Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἡ ἐνταῦθα ἐκδιδομένη ἑλληνικὴ ἐφημερίς Φάρος τῇ; Μακεδονίᾳ ἔγραψε πολλὰ καὶ καλὰ ὅποια δὲν θὰ ἔγραφεν οὐδ' ἡ ἡμιεπίσημος «Βουλγαρία», ἐν τέλει δὲ καθῆκον ἱερὸν ἐπιτελοῦσα συγχάριε τὸν τε Διευθυντὴν καὶ τοῖς διδασκάλους αὐτῆς διὰ τὴν πρόδον τῶν μαθητῶν αὐτῶν, ὡσεὶ μὴ εἶχεν ἄλλο τι νὰ γράβῃ ὁ ἀξιάγαστος «Φάρος» παρὰ ἐπαίνους καὶ ἐγκώμια ὑπὲρ τῶν ἐπιδρομῶν τούτων. Ἐγκλειῶ τὸ φύλλον τὸ περιέχον τὸ διάφορον τοῦτο ὅπως λάβῃτε γνῶσιν τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ. Δὲν ἠδύνατο βεβαίως ν' ἀναμῆναι τις καλλίτερόν τι παρὰ τοῦ «Φάρου» ὅστις γραφόμενος ὡς γράφεται καὶ παρὰ τοῦ τυχόντος, προτιμώτερον ἤθελεν εἰσθαι νὰ μὴ ὑφίστατο. Ἀλλ' ἀποροῦμεν πῶς τινες εἰσέτι χορηγοῦσιν αὐτῷ τὴν ἡθικὴν καὶ ὕλικὴν συνδρομὴν τῶν. Πολὺ ὀρθῶς ἤλεγξεν ἐν τινι τελευταίῳ φύλλῳ αὐτοῦ τὸ «Μὴ Χάνεσαι» τὸν ὑπακόμῃτα ποιητὴν τῆς Ἀφρῆς Δόκτορα Κουτούδαλιν ἐν τῇ μεταφράσει τῶν τηλεγραφημάτων.

Ἡ πόλις μας φιλοξενεῖ κατ' αὐτὰς τὸν αἰδεσιμώτατον Καλαποθάκην, δημοσιογράφον κλπ. ἐν Ἀθήναις, προτιθέμενον νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ Βιτώλια καὶ τὰς Σέρρας. Ἀγνωστοὶ οἱ λόγοι τοῦ ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν ταξειδίου του, πάντως ὅμως προσηλιτιστικοὶ εἰσιν οὗτοι.

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΙΤΙΟΣ ΤΩΝ ΣΦΑΓΩΝ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ὁ λόρδος Ρανδόλφος Τσῶρξιλλ ἐτύπωσε φυλλάδιον ἐξ

ὀγδοήκοντα σελίδων, *Κατηγορητήριον ἐναντίου τοῦ Τεφίκ*, ὅπερ ἀπευθύνει εἰς τὸν πρωθυπουργὸν Γλάδστων. Σκοπὸς αὐτοῦ συνηρμολογημένου ἐκ διαφόρων μαρτυριῶν, ἀποσπασμάτων ἐκθέσεων τῆς Κυανῆς Βιβλίου καὶ ἄλλων ἐγγράφων εἶνε νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ Τεφίκ ἐνέχεται διὰ τὰς σφαγὰς τῆς 29 Μαΐου, ὅτι αὐτὸς προεκάλεσε τὸν βομβαρδισμόν τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ αὐτὸς ἐπρωτοραδιοῦργει ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας.

Τὸ μᾶλλον ἐνοχοποιοῦν τὸν Τεφίκ εἶνε τηλεγράφημά τι αὐτοῦ πρὸς τὸν Ὁμάρ Λουφτῇ, τὸν τότε διοικητὴν Ἀλεξανδρείας, ἔχον ὡς ἐξῆς : α' Ὁ Ἀραβὴ ἡγγυλῆθη ὅτι θὰ διαφυλάξῃ τὴν τάξιν· ἐδημοσίευσεν τοῦτο διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ ἀνέλαβεν εὐθύνην ἀπέναντι τῶν προξένων· ἐάν κατορθώσῃ τοῦτο καὶ φυλαχθῇ ἡ τάξις, τότε θὰ κερδίσῃ τὴν πλήρη ἐμπιστοσύνην τῶν δυνάμεων, θὰ ζημιωθῇ δὲ ἡ ὑπόληψις ἡμῶν (τοῦ ἀντιβασιλέως).»

Ὁ Ὁμάρ Λουφτῇ ἐνόησε τὸ πνεῦμα τοῦ ἐν λόγῳ τηλεγραφήματος καὶ ἐκπύρην ὑπὲρ τοῦ ἀντιβασιλέως. Ἐξ Ἀλεξανδρείας μετέβη εἰς Κάϊρον, ἔλαβε μυστικὰς συνεντεύξεις μετὰ τοῦ ἀντιβασιλέως, εἰς ἃς βεβαίως θὰ ἀπεφασίσθησαν αἱ σφαγαὶ ὅπως ἐκτεθῇ ἡ ὑπόληψις τοῦ Ἀραβὴ ἐνώπιον τῶν δυνάμεων. Συγχρόνως ὁ Τεφίκ ἦλθεν εἰς συνέντευξιν μὲ Βεδουῖνους διὰ νὰ προβῶσιν οὗτοι εἰς σφαγὰς τῶν Εὐρωπαίων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Κάϊρῳ. Ὑπάρχουν πρὸς τοῦτοις μάρτυρες ἐμολογοῦντες ὅτι τὴν ἡμέραν τῶν σφαγῶν ὁ ἴδιος Ὁμάρ Λουφτῇς ἐνεθάρρυνε καὶ παρώρμα τοὺς Βεδουῖνους ἐναντίον τῶν χριστιανῶν, καὶ τότε μόνον ἔστειλε στρατὸν διὰ νὰ καταστείλῃ τὴν στάσιν ὅταν τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς συνετελέσθη.

Συγχρόνως ἐν τῇ φυλλάδιῳ τοῦ λόρδου Τσῶρξιλλ δημοσιεύεται πρωτόκολλον μιᾶς συνεδριάσεως ὑπουργικοῦ συμβουλίου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιβασιλέως, δι' οὗ πρῶ-

ρόνος πυρετωδῶς, πῶς νὰ σᾶς ἐκφράσω τὸν θαυμασμόν μου; Ὅχι, εἶνε ἀδύνατον... Ἀ! ναι, εἰσθε ὁ γενναιότερος, ὁ τιμιώτερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου!

Ἐγερθεῖς ἔλαβε τὰς χεῖρας τοῦ τραπεζίτου καὶ περιέσφιγγεν ἐντὸς τῶν ἰδικῶν του ἰσχυρῶς· θὰ τὸν ἡσπάζετο δὲ ἐάν ἐτόλμα. Καθησυχάσας δὲ ὀλίγον,

— Ὅταν εὐχρεστηθῇτε κ. Βάν Ὅσσην, ὑπέλαβε, θὰ ὑπάγω εἰς Ἀμστελδάμον.

— Ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγορώτερον κ. βαρόνε.

— Τίποτε δὲν μὲ κρατεῖ ἐν Παρισίοις· δύναμαι ν' ἀναχωρήσω αὐριο, ἀπόψε μάλιστα.

— Ἐχετε εἰς χεῖράς σας τὰ ἀναγκαῖα ἐγγράφα;

— Βεβαίως. Τὸ πληρεξούσιον, τὸ ὅποῖον ὁ ἀδελφός μου μοὶ ἀφῆκε, τὸ πρακτικὸν τοῦ γάμου τῆς μητρὸς μου, Κεκιλίας Βωβάν, μαρκησίας Σαρμαράνδ, τὸ πρακτικὸν τῆς γεννήσεώς μου.

— Αὐτὰ εἶνε ὅλα;

Ὁ Δεσιμαῖζ θορυβηθεὶς παρετήρησεν ἀγωνιωδῶς τὸν τραπεζίτην.

— Καὶ δὲν ἄρκουν; ὑπετονθόρισεν.

— Ὅφειλετε ἀκόμη νὰ παρουσιάσητε νομίζω, κ. Βαρόνε, πρακτικὸν τι θανάτου.

— Καταλαμβάνω τὸ πρακτικὸν τοῦ θανάτου τοῦ ἀδελφοῦ μου... Ἀλλ' ἀπέθανε, καὶ σεῖς ἀκόμη δὲν ἔχετε ἀμφιβολίαν περὶ τούτου· ἀναμῆνω τὰ τριάκοντα ἔτη τῆς ἀ-

πουσίας, ὅπως ἐπιτύχω διακήρυξιν δικαστικὴν ἀπουσίας. Ἀλλως, κ. Βάν Ὅσσην, ἡ συμβολαιογραφηθεῖσα πράξις διὰ τῆς ὁποίας ὁ ἀδελφός μου μὲ κατέστησε πληρεξούσιον τοῦ ἀναπληροῦ τὸ πρακτικὸν τοῦ θανάτου του.

Ὁ τραπεζίτης ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν.

— Δὲν πρόκειται περὶ τοῦ πρακτικοῦ τούτου τοῦ θανάτου, εἶπε.

— Ἀ! . . . Ἀλλὰ βλέπω. . .

— Ὁ ἀδελφός σας, κ. βαρόνε, δὲν ἐνυμφεύθη ἐν Βαταναίᾳ;

Κεραυνὸς ἐπισκῆπτων ἐν μέσῳ τοῦ θαλάμου δὲν ἤθελε παραγάγει τρομερώτερον ἀποτέλεσμα τῶν λόγων τούτων τοῦ τραπεζίτου.

Ὁ Δεσιμαῖζ ἀνεπήδησε μεταβαλὼν χροιάν. Ἀλλὰ ταχέως ἀνακτῆσας τὴν αὐθαδείαν του :

— Δὲν πιστεύω, ἀπήντησεν.

— Ὁ ἀδελφός σας δὲν εἶχε φέρει μαζύ του ἐν Γαλλίᾳ νεαράν τινα γυναῖκα; ἠρώτησεν ὁ κ. Βάν Ὅσσην.

— Μάλιστα, κύριε, μίαν νεαράν γυναῖκα, ἀγγλίδα, παλλακίδα του, ἀπήντησεν ἀναίδως ὁ ἀβλῖος.

— Παλλακίδα του, κ. βαρόνε; Ἀ! πολὺ μὲ ἐκπλήσσετε.

— Διατί;

— Ἐπειδὴ φαίνεσθε μὴ γνωρίζων ὅτι ὁ ἀδελφός σας ἦτο νυμφευμένος,